

KNUDSENS

SANGE

I. DEEL.

XII

SANGE

TIL KLAVEER

AF

JOSEPH HAYDN

Fordanskede

af

LARS KNUDSEN

I Deel

Kiöbenhavn

paa S. Sönnichsens

Beköstning

Strikke-Pigen.

Adagio.

No. I.

Musical score for the first system, featuring piano and violin parts. The piano part consists of a steady eighth-note accompaniment. The violin part includes trills and slurs. Dynamics include *sf* and *p*.

Musical score for the second system, including vocal lines and piano accompaniment. The piano part continues with eighth-note accompaniment. The vocal line begins with the lyrics: "Men ag - ter du, min Phi - 1-lis! ej Smaa Fug - les Sang faa".

Musical score for the third system, including vocal lines and piano accompaniment. The piano part continues with eighth-note accompaniment. The vocal line continues with the lyrics: "ra - r? De fyn - ge, og de fva - re sig, Mig ga - v du".

Musical score for the fourth system, including vocal lines and piano accompaniment. The piano part continues with eighth-note accompaniment. The vocal line continues with the lyrics: "a - 1 - drig Svar." —

Musical score for the fifth system, including vocal lines and piano accompaniment. The tempo changes to *Allegro*. The piano part features a more active accompaniment with slurs and ornaments. The vocal line continues with the lyrics: "Phillis u - den mindfte Qvæk, Sad og".

strik - ked, fad og stri - k - ked

i - m - mer væk. Phil - lis u - den Qvæk, fad og

stri - k - ked i - m - mer væk.

Adagio.
I *Dal Segno.*

2.
I dine Öjne Elskovs Gud
Er vældig, trylder blind;
Han, i dit Hierte, som en Glut
Uskyldig, sover ind, —
Phillis, uden mindste Qvæk,
Sad, og strikked immer væk.

3.
Saa mangen Dag, saa manget Aar
Jeg følger dig saa tro.
Og ej et Örd, ej Smil jeg faaer,
Skal jeg fortvivle? — O! —
Phillis, uden mindste Qvæk,
Gik, og strikked immer væk.

Cupido.

Allegretto.

No. 2.

Veed du, min li-l-le vak-kre Glut! Hvem

vel Cu-pi-do er?

Han er een li-den vak-ker Gut, Ond, ræn-ke-fuld og tvær.

Ond, ræn-ke-fuld og tvær.

The image shows a musical score for a piece titled "Dal Segno". It consists of two staves, likely for piano accompaniment. The top staff is in G major (one sharp) and the bottom staff is in C major (no sharps or flats). The music is in 3/4 time. The title "Dal Segno" is written in the center between the staves. The score includes various musical notations such as notes, rests, and dynamic markings.

2.

To Vinger har den stemme Pog,^s
 Og flyver med en Fart.
 Med Øjne blinde, seer han dog
 :: Altsammet soleklart, ::

3.

Han bær et Kogger, nydelig
 Een Bue, paa sin Bag;
 Dermed han hierteskyder dig,
 :: Dig volder Elkæenag. ::

4.

Dit stakkels Hierte vaander sig,
 Stor Qval og Vee udftaer;
 Og intet Smerten stiller dig,
 :: För du een Mandsling faer. ::

5.

Ah! Unge! Sky hans Skielmelift!
 Ham Tro- og Huldskab negt!
 Før mange Hierter traf han vift,
 :: Den lille Pokkers Knegt. ::

6 Det förfte Kys.

Andante.

No. 3.

sf Jeg dit Navn ud - stam - med,

sf lag - te, Øj - et ti - l dig be - j - le - de; *sf* Sø - de

Kl - ø - e! det - te brag - te vo - re Hie - r - ter nær - me - r - e.

Sø - de Klø - e det - te brag - te vo - re Hier - ter nær - me - re.

sf *p* Dal Segno.

2.
Du mit Navn udstammed, lagte,
Haab dit Øje skienkede:
∴ Søde Kløe! Dette bragte
Vore Læber nærmere. ∴

3.
O! hvor født! det Drag, som fandtes,
Indtil: Vidnesbyrd forgiat,
∴ Mund paa Munden vi forbandtes,
Pagten sluttedes ved det. ∴

Intet, Usædvanligt.

*Allegretto
Staccato.*

No. 4.

Ved Bendtes Dør, Phi-lint stod der, Han banked', skreeg: Er in-gen her? Han

crefc.
banked', skreeg: Er in-gen her? Er in-gen her? Er in - gen her? Phi-lint jeg er, luk

op! røv ei! Hun kom, gav Svar: Nej! Nej! Phi - lint jeg er, luk

op! røv ej! Hun kom, gav Svar: Nej! Nej! Han *Dal Segno.*

2.

3.

4.

Han, røvt, vil gaae den Vej, han kom, Han sukked, bad saa ynkelig, Naboerne, nysgierrige,
 ;: Han Nøglen hör, den drejes om ;: ;: Ah! sagde hun: Du ængster mig ;: ;: At see hant gaae, de ventede ;: ;:
 ;: Der hvískes: Een Minut, min Ven! ;: ;: J-g eene her, og Nat det er; ;: Han gik, dog först ved Dag, derfra ;:
 Men, gaae saa strax igjen! ;: ;: Phidnt! lod faadant vær! ;: ;: Eja! hvor lee de da! ;:

Den Forladte.

Adagio.

No. 5.

Hold op, mit ban-ge Hier-te! Suk at dra-ge!

Han spot-ter kun din Sme-r-te og din Kla-ge!

At an-gre, ej Let-

fin dig-hed til - stæ - der een frek For - ra - der.

At an-gre, ej Let - fin - dig-hed til - stæ - der

9

een frek For - ræ - der.

At *Dal Segno.*

2.

5.

At jeg, du Følske! dig, for høyt, har yndet,
 Til Nedrighed, mod mig, dig har tilskyndet!
 ;: Jeg dog, skönt jeg ham seer, mig at forlade,
 Kan ham ej hade. ;:

Op! Alle op! Herop, i fulde Skare!
 Forvorne! Skizlv! Dit Liv vi ikke spare!
 ;: Det Hierte, du Eenhver har lovt: at give,
 Af Bryftet rive! ;:

3.

6.

O! Hierte svagt! Saa alle Piger vare;
 Vi løbe, villige, i Mandfolks Snare!
 ;: Paa ny, jeg, vilde han, med Lögn, indtage?
 Mig lod bedrage! ;:

O! Vee! O! Skaaner! Skaaner! Hevnerinder!
 Den treffe mig! Den Grusshed, eder blinder,
 ;: Her! Hierter, den Misdæder frelse stræber,
 Først, dette dræber! ;:

4.

7.

Men han, ej meer, een Lögn mig værdig agter,
 Ny Seyr, den Frekke, sig indlegge, tragter!
 ;: Eethvert hans Trin uskyldig Dyd nedtraadte,
 Han selv forraadte! ;:

Hvi skæbte du os dog saa ømme, milde?
 Og Mandfolk? Alle dem, saa haarde, vilde?
 ;: Natur! — Dog dette Kiön, i Elskov, Ære
 Og Troscab lære! ;:

Den Ligegyldige.

Vivace.

No. 6.

Leed jeg Pi-ne, el-ter Qval

For een Skiønhed? Var jeg gal! Hun fee ud, fom

Ro-fen, rød? Jeg, saa gu-sten, fom een Död?

Var hun skiøn, og nok saa skiøn? Ja! Som For-aars-da-gen kiøn;

Væl-ger hun mig ej til Mand?

Hvad gaar: Hun er skiøn mig an? Væl-ger hun mig ej til Mand? Hvad gaar:

cresc. **f** **mf** **p**

Hun er skiøn mig an?

Dal Segno.

2.

Leed j-g Pine, eller Qval
 For en Kiælen? Var jeg gal!
 Hendes Hierte ømt attraar
 Elskov kun, og Venſkab ſaar,
 Var hun kiælen, kiælen ret,
 Som een Due? Maa hun det!
 ∴ Naar ej, i min Arm, ſaadan?
 Hvad gaar, Kiælen hun, mig an? ∴∴

3.

Leed jeg Pine, eller Qval
 For een Riig? Da var jeg gal!
 Tændte, af Guldfammerne,
 Tilbad hende Tuſinde.
 Opblæft, vilde hun maafkee
 Fattig Ærlighed belee?
 ∴ Elsker hun kun Gods og Stand?
 Hvad gaar: Hun er riig, mig an? ∴∴

4.

Leed jeg Pine, eller Qval
 For een Fromhed? Var jeg gal!
 Hendes Værd, jeg maatte ſee,
 Al min Værd udſlettede.
 Var hun nok ſaa dyderiig?
 Engle, og Gudinder liig?
 ∴ Kyſſer hun mig ej et Gran?
 Hvad gaar: Hun er from, mig an? ∴∴

5.

Skiønhed, Kiælen, From og Riig,
 Futte! Alt er Eet for mig!
 Elsker du mig? Jeg mit Blod
 Øfte, for jeg dig forlod!
 Men, vil du mit Suk forſmaa?
 Kan og jeg med Nakken ſlaa.
 ∴ Naar du min ej blive kan?
 Hvad gaar, hvis du blev? mig an? ∴∴

Til Iris.

Poco
Adagio.

No. 7.

Een Sang du om El - skov at fyn - ge mig bad? Ind-

ta - gen - de I - ris! Dig fa - ng jeg den glæd,

Men, fö - lende Hier - ter voldt El - skov kun Smerter, voldt

Cemb.

El - skov kun Sme . . . r - ter Dig, Öm - me - ste!

sf

Der - for jeg ly - der ej ad. Dig Öm - me - ste! Der - for jeg

ly der ej ad. *f* *p* Sandt

Dal Segno.

The image shows a musical score for two staves. The top staff is in treble clef with a key signature of one flat (B-flat) and a time signature of 9/8. It contains a vocal line with lyrics: "ly der ej ad. f p Sandt". The bottom staff is in bass clef with the same key signature and time signature, containing a piano accompaniment. The piece is titled "Dal Segno." and ends with a double bar line and repeat dots.

2.

Sandt! Vældige Vunder af Elskov man faaer,

Naar Cypripors Pile til Hierterne naaer?

Forglemmer een Første

∴ Landfottig, at tørste ∴

∴ Selv, Laurbærvant, Helten ej Vellyst forsinaar ∴

3.

Kiæk bliver den Feige, Een Ödeland gnidsk,

Den Giærrige ödfel, den Dumme polisk

For Amor at prise

∴ Bedaares den Vife ∴

∴ Een Peberfvend sukker sig gammel og bidsk. ∴

4.

Hvad Strid, ubeskrivelig qvalt, ikke fandt,

Det Hierte, end Elskov, med Roser omvandt?

Knap To sig foreene,

∴ För Timerne, seene ∴

∴ Hendrevne med Taare og ængstende røndt ∴

5.

Sig skildt fra sit Hiertes Veninde at see,

Naar Helvedtvivl brænder af Indvoidene?

Harmfyge og Skrække

∴ Den Gruende vække? ∴

∴ Hvo malte da Elskendes Kummer og Vee? ∴

6.

Derfor, Süde Pige! Af mig ej forlang

Om Elskovs Fortrylden og Södhed een Sang!

Thi, fölende Hierter

∴ Voldt Elskov kun Smerter. ∴

∴ Dig, Ömmeste! Derfor jeg den ikke fang. ∴

Til Thyrfis.

Allegro.

No. 8.

I - ler! Hyr - der! Fra det La - ve, I - ler til min Thyrfis

hen! Og, naar I ham fun - det ha - ve; Sii - ger: Jeg er god i-

gien. Sii - ger: Hvad han mig be - rö - vet!

Næv - ner: Hier - tet, Ro - lig - hed! Lad ham kom - me u - for - tö - vet! Saa - dant

spø - ger man ej med.

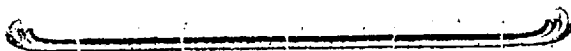
I - ler! *Dal Segno.*

2.

Hør! Siiger Hyrden kiønne:
 Doris meer ej giækker dig;
 Under Myrthebuske grønne,
 Skielmsk, ej meere skiuler fig!
 Siiger: Jeg paa hine Linde,
 Al min Elskovs Pine skar!
 Siiger: Jeg inaa selv befinde,
 Hvad den Arme døyet har!

3.

Ah! Min unge Barm, af Blage,
 Tæres, og af Længsel kied,
 Lad ham give mig tilbage
 Det, han, grum, mig skilte ved!
 Siiger: Han ej dvæler længe,
 Om han ej, i første Bøg,
 Vil mig see, fortvivlet, hænge!
 Siiger det! — Men dog for Spøg!

Uheldig Elfkøys Trøst.

Adagio.

No. 9.

I Kum mer - ful - de

Da - ge, Som vo - xe, u - den Ta - l; For - ø - ger faa ' min

Pla - ge! Og en - der dog min Qval! For -

ø - ger faa min Pla - ge! Og en - der dog min

Qval!

Men, sø - de Drift, jeg nær - te! Kom! sov du, sødt, med

mig! Kom! so - v du, sø - dt, med mig! Den jeg, af Alt, be-

gie - r - te, ej min skal kal - de fig, ej mi - n skal

kal - de fig.

Saa Dal Segno.

2.
 Saa heelt, faa fuldt af Varme
 Dit Hierte elsked mig!
 ;: Nu feer, i sine Arme,
 Een meer Lykkelig dig. ;:
 Os reene Kys at nyde,
 ;: Kan Skiæbnen, paa os vreed, ;:
 Paa denne Jord forbyde;
 ;: Men ej i Ævighed. ;:

3.
 I himmelske Løvsale
 Jeg, hifter, finder dig.
 ;: O! Haab! Som kan hufvate!
 Du styrker, nærer mig. ;:
 Du aander, i mit Hierte,
 ;: Ny Kraft oplivende; ;:
 Du lindrer mig den Smerte,
 ;: At jeg blev Menneske. ;:

Landsby-Fryd.

Allegro molto.
No. 10.

Til - freds, og langt fra Sor - gen, jeg vaag - ner op, hver

Mor - gen; naar Nat - ten, født og fa - gt, jeg har til - en - de - bragt.

Min Siæl fin Fri - hed sma - ger, min Siæl fin Fri - hed

sma - ger, jeg meer ej ðn - ske gad, og fri for Harm og Pla - ger, jeg

er be - stan - dig glad, jeg er be - stan - dig glad.

2.

I Roë jeg, her, mig hviler,
 Ved Bekkens Pladdren smiler,
 Som halv af Busk begroëd
 Sig snøer fra Biergets Fod.
 :: Blaaflaare Luftkreds klinger ::
 Af Lerkeænes Choral,
 Mens Kiddet muntert springer
 :: I Blomsterprydet Dal. ::

3.

Nær Spil, i Marken, lyder,
 Byfølket, der, sig fryder,
 Jeg tar, i Kredsen, med
 Blant Bøndernymfer Sted,
 :: Jeg vipper mine Tøse, ::
 I svingende Hopvej,
 Og ingen Bønderknøse
 :: Sees raskere, end jeg. ::

Saa, skildt ved Sorg og Griller,
 Ved Fryd og Elskov, spiller
 Og spøger, immerfort,
 Jeg mine Dage bort.
 :: Jeg Urten, nok faa liden, ::
 Ej uden Agt seer an
 Jeg nyder godt af Tiden;
 :: Kuns een Gang lever man! ::

Kiærligheds-Sang.

Adagio.

No. II.

sf

sf

Saa læn - ge, læn - ge, fø - lex jeg eet Preg, eet yn - digt

sf

En - gle - Preg, Eet Preg, eet yn - digt En - gle -

sf

Preg, Saa

sf

skiönt, saa fødrt, saa mildt, saa fiint, Hier - tet, Haab og Længfel

piint. Saa skiönt, faa födt, faa mildt, faa fint

Hie r - tet, Haa b og

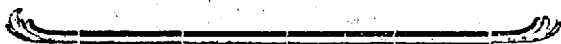
f
Lång fel piint!

De - t *Dal Segno.*

2.
Det, tidt, om Natten, op har stræbt,
:; Jeg, tidt, af det var næsten dræbt, :;
:; Saa tro, faa varmt, faa reent, faa ömt,
Til, uden Haab, at föle, dömt! :;

3.
I Kamp og Strid det med sig staar,
:; Som vilde Hav, det bruser, slaar. :;
:; Kun Tröft! Kun Hielp! Kun Ro! Kun Fred!
Ah! Ingen bringer Lindring med. :;

4.
Taal! Arme, fyge Hierte! Taal!
:; Taal Alt! Snart Smerten naer fit Maal. :;
:; Vent Tröft! Vent Hielp! Vent Ro! Vent Fred!
Naar du, i Graven, senkes ned! :;

Moderen kom for filde.

Allegretto.

No. 12.

I Skyggen, af

tyk - ke - ste Lin - de I Kis - le, af veft - li - ge

Vin - de, Me - li - te laae ved

Bek - kens Bred, og Da - mon laae, der, med. Me - li - te laae ved Bekkens Bred, og

Da-mon laae, der, med.

De *Dal Segno.*

2.

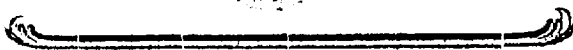
De fynge, hvad skiemtformt, de kiende;
 Hun flaaer ham med Blomster, han hende,
 ∴ Snart giækkes hun, snart giækkes han,
 Saa længe! Og : Saadan — ∴

3.

Af Amor og Vaar fadt i Hede,
 Om Kys, Damon lokkes, at bede.
 ∴ Han kysser saa, han kryfter saa,
 At : Hielp! Hun skrige maa. ∴

4.

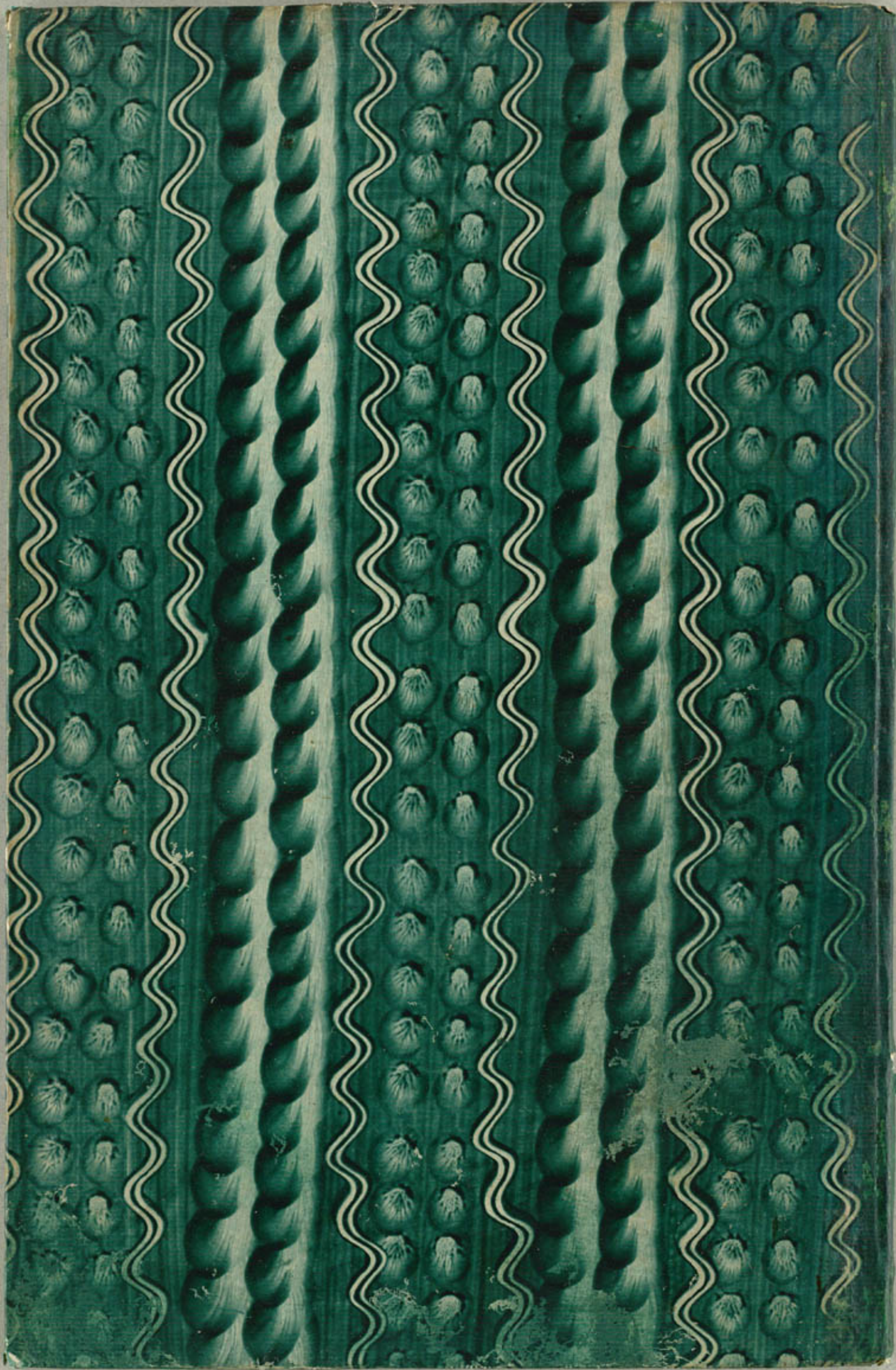
Iilfærdig, sig Moderen skynder,
 Spør Damon: Hvad Spil, han begynder?
 ∴ Det er forbi! Peeb Datteren,
 Nu Moer kan gaae igien. ∴

KIÖBENHAVN, 1786.

Trykt hos AUGUST FRIEDRICH STEIN.

The book cover features a repeating pattern of vertical, wavy lines in white and light green, creating a textured, scale-like appearance. A central red label with a gold border contains the title information. At the top of the label is a gold-embossed crest or coat of arms.

KNUDSENS

SANGE

II. DEEL.

XII

SANGE

TIL KLAVEER

AF

JOSEPH HAYDN

Fordanskede

af

LARS KNUDSEN

II. Deel,

Kiöbenhavn

paa S. Sönnichsens

Beköstning

Andante.

No. 13.

Hver Een, i det Ö - ye - meed,

fom hans Val at - tra - de; troer: han al Fuld - ko - m - men - hed, u - den Man - gel

naa - de. At: et For - trin e - ne var det fom Hier - tet rø - re;

dog en blind Be - giær - lig - hed hans For - nuft for - før - te.

Dog en . blind Be - giær - lig - hed,

dog en blind Be - giær - lig - hed hans For - nuft for - før - te.

Dal Segno.

Elfkovs Ild, i Hiertet, tændt, Flammen Öyet blender,

Idel Yndighed man feer, hvorhen man det vender.

I vor Magt det aldrig staaer, frit at see og sandse;

Ja, den hele Dömmekraft, maa, uvirkfom, standse.

Allegretto.

No. 14.

Leer ik - ke Pi - ger!

I! Alt For - elsk - te! Leer I end - da? Leer ik - ke, Pi - ger!

I! Alt For - elsk - te! Leer I! end - da?

Si - ger jeg ik - ke: Held mig! Jeg

el - sker, el - sker end ej? Si - ger jeg ik - ke: Held mig! Jeg

el - sker, el - sker end ej?

2.

Seer jeg, paa Greene,
 Englene nebbes;
 Bryder mig det?
 Siger jeg ikke:
 Held mig! Jeg elsker,
 Elsker end ey?

3.

Seer jeg end Hyrden,
 Skiön, som en Morgen;
 Bryder mig det?
 Siger jeg ikke:
 Held mig! jeg elsker,
 Elsker dig ey?

4.

Riger! Jeg frygter,
 I Alt Forelskte!
 Siger: hvad Raad?
 Ond er jo Elskov?
 Hiertter den fængler,
 Frygter jeg ret?

5.

Hvor tidt jeg siger:
 Held mig! Jeg elsker,
 Hyrde! Dig ey?
 Min Barm dog have
 Lönlige Sukke,
 Frygter jeg ret?

Moderato.

No. 15.

Be - ste Pi - ge! Hör dog mig! Fl - y ej for El - skov mee - re! Hvor

er, mit Barn! For mig og dig, vel stør - re Lyk - ke mee - re?

Kan da din Mund ej næv - ne sig? Kan

da din Mund ej næv - ne sig? Saa hör med Tro, med Til - lid, mig! Kan

da din Mund ej næ - v - ne sig? Saa hör, med Tro, med Til - lid,

mig! See, *Da Capo al Segno.*

2.

See om dig, vidt i Verden hen! •

Du seer: Der elske alle.

Til alt i Inter gaer igien,

Saa længe elske alle:

Kun du, mit Barn! ej elskede,

Du vilde dig, ej elsket see.

5.

Mit Barn! I Verden skue og leed!

Sög! Om der nogen findes,

Dig viser største Trofasthed?

Meer öm og fölsom findes?

Saa tro, saa öm, hvis Ingen var?

Hvad Hindring da dit Herte har?

3.

Betänk dog vel! Hvad Muelighed,

Du! Smukkeste, af Verden!

Saa yndig Pige, som man veed!

Den bedste Siæl, af Verden!

Du dig for Ellskov krympede?

Fandt af dens Fryd, ej Fölelse?

6.

Hvi töver, Elskte! Du endnu?

Paa mig du, sikkert, lide!

Hvi nöler du? Skam dig! At du

Ej paa mit Ord vil lide:

Der staaer gemeene Piger vel,

Ej dig, du reene Engle-Siæl.

4.

Dit Herte föler, tro kun mig!

O! lad det, lad det elske!

Saa haard en Tvang paalæg ej dig!

Lad end i Dag, det elske!

Ak! End i Dag! Hvo, sikker, svær:

At du, og jeg, i Morgen, er?

7.

Indsee dit eget Hiertes Værd!

O! Den det faaer i Eje,

Vil för forgaae, döe uforfærd,

End, det ej langer eje.

O! Glut! Hvor ömt jeg elsker dig!

O! Elsk, saa ömt, du ogsaa mig!

Allegretto.

No. 16.

Ved-ste, ved-ste | jeg: du mig, li-der el-sker, ag-tet

hold-te? At, af det, du

vol-der mig, jeg dig hun-dred - par-ten vold-te?

Cemb.

At, af det, du

vol-der mig, jeg dig hun-dred - par-ten

vold te?

2.

At min Hilsen Tak du bød,
 Paa den halve Vei, tilbage?
 Vexelkys, at Munden fød
 Gjerne gav, og vilde tage?

3.

Da, o Himmel! Selv fra sig,
 Lys i Lue, stod mit Hierte!
 Elskov, ja! Mit Liv af mig,
 Aldrig du, omsonst, begærte!

4.

Ynde Yndest vække kan,
 Elske giver Elskov Føde;
 Snart opflammer heftig Brand
 Af det, Askegnist, bortdøde:

Adagio.

No. 17.

The first system of music consists of two staves. The upper staff is in treble clef with a key signature of one flat (B-flat) and a 3/4 time signature. It begins with a piano (*p*) dynamic and contains several measures of music, including a half note and a quarter note. The lower staff is in bass clef with the same key signature and time signature, starting with a half note and a quarter note.

The second system continues the musical piece. The upper staff features a series of eighth notes and a half note, with a forte (*fz*) dynamic marking. The lower staff provides a harmonic accompaniment with chords and moving lines.

The third system includes the first line of lyrics: "Dig nær-mer jeg,". The upper staff has a forte (*fz*) dynamic marking. The lower staff continues the accompaniment.

The fourth system includes the second line of lyrics: "mig, nær din Thro-ne, den Thro - ne høyst i Her - lig - hed;". The upper staff continues the vocal line, and the lower staff provides accompaniment.

The fifth system includes the third line of lyrics: "og, blandt Se - ra - fens Ju - bel -". The upper staff continues the vocal line, and the lower staff provides accompaniment.

The sixth system includes the final line of lyrics: "to - ne, min Tak - ke - bøn, jeg bla - n - de - r". The upper staff continues the vocal line, and the lower staff provides accompaniment.

med *fz* Skönt jeg' er Støv,

et Støv af Jor - den; kun fö - ler Synd i mig, og Nöd;

Snart er jeg, dog, en Se - raf vor den, min

Frel - se - re der fo - r er död. Min

Frel - se - re der - fo - r er död. *tr* *sf*

fz *D. C. al Segno.*

Ord er ey Tak, men ædle Dyder:
 Det Frelserens Exempel lær.
 Den Frugt, af Kaars og Graad frembyder,
 Er Røgselse, Guddossmen kjær;
 Den vær' min Tak! Og: at min Ville,
 Hver Time, være offeret dig,
 Den Attraa unde mig, at stille!
 Til Ævigheden aabner sig.

*Un Poco
Andante.*

No. 18.

Den meest nip - pre blandt de Skiön-ne, vin - der lang - som

Li - del - se; El - skovs.

Fry - de Krånd - fe lön - ne, dog en - gang tro El - ske

re. El - skovs Fry - de Krånd - fe

lön-ne, dog, en-gang, tro. El-ike-re,

Da Capo al Segno.

2. Ak! Hvor liflig er da Sorgen!

Hvor er hver en Möye fød!

Hvilket Haab! I Mofgen, Morgen,

Er, maafkee, den Stolte blöd.

3.

Uveyrs-Stormen alt omflanger,

Hvad, i Lunden, flaaer imod;

Draabviis Føjars-Regnen trænger,

Lidt om lidt, i Klippens Rod.

Adagio
cantabile.

No. 19.

O! Smelt, Smelt, væl - den - de, i Taa - re! Du,

Hier - te! So - r - rig aan - den - de. Ah! Öy - ne! Ström - med'

I faa faa - re? Mit Blod, var de - t kun Graad og

Vee? Jeg nok dig

e - j be - græ - de kun - de Cli - me - ne! Be - ste! Navn, min

Død! O! Hy - ler! I de ky - d - ske Lun - de, I Vin - de!

crefc.

Al min Sorg og Nöd. O! Hy-ler! I de Kyd-ske

Lun - de, I Vin - de! Al min Sorg og Nöd.

Da Capo.

2.

En Sjal, som, til at elske, skabtes!
 Som stränge Dyd sig offrede.
 Fiendsk Ungdoms-Lysten, hvorved tabtes
 Uskyldighedens Föelle.
 Den Sjal jeg 'elsked'; Smilets ynde
 Igien jeg 'elskes, lovede.
 Mig, varig Lykke at begynde,
 Sig, glad, min Attraa skienkede.

3.

O Gud! Lad dette fromme Hierte
 Mig föolge, paa min Lykke-Vey!
 Saa sagde jeg, mens jeg begjærte,
 Hans dybe Domme-sagde: Ney!
 En Syge, han, af dem, fremkalder,
 Som Skönhed häflig gör, og leed.
 Den slaer, blant Ligerte hun falder,
 Hvis Grave Dyden værner Fred.

4.

Saa, döer hun. I det hun affæles,
 Et vildsomt Blik end flygtede,
 Som: vedfte det, hvoraf jeg qvæles,
 Mit sorgfuld' Öye mödende.
 O Blik! Til sidfte Blikke Mage,
 De, Thisbe gav sin Elskede,
 Sin Pyramus, hvis Kaar, med Klage
 Hun, döende, bejamrede.

5.

Der henlagt! Der! Af Röde skiændet,
 Jeg hendes milde Ansigt seer.
 Det, ej med laante Ynde blander!
 Der, end i Graven, til mig leer!
 Min Elskte! Gysende, jeg kalder;
 Din Grav lad op! Lad op! For mig!
 Modtag den Taar, som sagte falder!
 O! Tag mig selv, og den, med dig!

6.

Som: os Oplösning skal förbinde,
 Til din Aand bindes skal min Aand,
 Naar sidfte Time den seer grinde,
 Som löser dette Elskovs-baand.
 Med Fryd, ej föelt, de sig foreene,
 Og vandre om, blant Skarerne,
 Hvor, hos de Salige, og Reene,
 Sees Elskov, Tro, forklarede.

Nöy fomhed.

Allegretto.

No. 20.

Til - freds, jeg in - tet Ön - ske har, jeg Kon - ge.

cembalo.

blie'r dog ej? Fik

jeg vel be - dre, om saa var? Fik jeg vel be - dre, om saa var? Jeg

troer, jeg troer, alt: Nej! Jeg troer, jeg troer, alt: Nej.

Da Capo.

2.

En Konge Vranten sees, og fær,
 I Kabinetter, tidt;
 Fordi hans Raaders Hoveder,
 Af Hjerne, har for lidt.

4.

Alt Ondt, i Landet, Onde gjør,
 Paa ham henskyder man.
 Er det ham Lyft, at straffes bør?
 Naar roslig fandtes han?

3.

Og er det da Fornøyelse?
 At han fra Heften need,
 Med Örneblík seer Feyl, som skee,
 I tredie Geleed?

5.

Døg efter Arbeyd, Hvilen er
 Den beste Lön, man veed;
 Det Slave Aag, jeg ej begjær,
 En Krone tynges med.

6.

Som Konge, Glandfen, han kun har,
 Som Helt, hvad har han der?
 Jeg önsked' ej: jeg Konge var,
 For alt, i Verden, er.

Livet er en Dröm.

Largo.

No. 21.

Cembalo.

Ak! Li - vet, ak! Li - vet, er en

Dröm. I Ver-den rö-res vi, — fom Si- vet, med læk-ker Tand, og Fö-len

öm, af Slen-dri-an, og Smi-ger- Ström, til Ver - den Sli -

p os ha-ver gi - vet. Hvad er det? Hvad er,

dog, vel Li - vet? kun Li - vet, kun Li - vet er en Dröm.

(den sidste Gang.)

Dröm.

2.
Ak, Livet er en Dröm.
Vi elske, Hiertets Banken finde.
Og: knap en Siel
Med Sielen öm
Foreenes vel
För, som en Ström,
Vi Spög, og Elskov see forvinder,
Hvad er vel Livet, dog, vi ynde?
Ak, Livet er en Dröm.

3.
Ak, Livet er en Dröm.
Tænk? Tvivl! sank Lærdom, uden Lige!
Maal af! Deel ind!
Beskriv! Bedöm
Sted, Rum, Lys, Skin,
Træ, Ur, Luft, Ström!
Bliv Euler! Vind end Prise flige!
En Viis, vedt. Graven, dog, vil fige!
Ak, Livet er en Dröm.

Ladheds Berømmelse.

Andante.

No. 22.

The first system of music consists of three staves. The top staff is a treble clef with a common time signature (C). The middle and bottom staves are a grand staff (treble and bass clefs) with a common time signature (C). The music is in G major and begins with a series of chords and single notes.

Lad - hed! Jeg dog een gang, Dig maa en Lov-fang la - de hø - re;

The second system of music consists of three staves. The top staff is a treble clef with a common time signature (C). The middle and bottom staves are a grand staff (treble and bass clefs) with a common time signature (C). The lyrics are written below the top staff.

O! Hvor snart det

The third system of music consists of three staves. The top staff is a treble clef with a common time signature (C). The middle and bottom staves are a grand staff (treble and bass clefs) with a common time signature (C). The lyrics are written below the top staff.

fal - der mig, En, dig vær-dig, En, dig

The fourth system of music consists of three staves. The top staff is a treble clef with a common time signature (C). The middle and bottom staves are a grand staff (treble and bass clefs) with a common time signature (C). The lyrics are written below the top staff.

vær - dig Sang at giø - re. Dog vil jeg ej ta - lre Mod; Paa Stra - bads er

Hvi - le god. *Da Capo al Segno.*

2.

Hvo dig har? Du rare Skat!

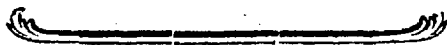
Kan, saa roelig, fine Dage —

Ah! Jeg gaber, bliver mat,

Du ej ilde maa optage,

At jeg meer ej synger da,

Selv, du hindrer mig derfra.

M i n n a.

Cantabile.

No. 23.

Alt El - skov, Æ - re fæng - ste

mig, alt Hier - tet bort er Skiankt, spildt er de - ns U - mag,

som har sig af mig, ud - mær - ket tænkt, spildt e - r dens U - mag,

som har sig af mig ud - mæ - ket.

tanke. Mig D. C.

2.

Mig Himlen gav et muntert Blod,
 Det rinder let, og fro;
 Dog, ævig, sky'r jeg Vankelmod,
 Dog, er jeg, ævig, tro.

3.

En sømmelig og ærbar Ven,
 Mit Kys ey negtes skal;
 Men Hiertet offres, ene, den,
 Det offeret har sit Yal:

Ved min Faders Grav.

Largo.

No. 24

Her! Hans Grav, ved een-fo-m Hö - y, sig hæ-ver, Her! Af

Blom-ster den om- kra - nd-let er. *fz*

Her! Hvor Him-lens Ro, saa fa - g - te, ivæ-ver, om den Slum, den From-me

ny - der her om den Slum den From-me ny - der her.

fz *D. C.*

2.
Mørkegrønne Moos begro'r hans Minde,
Med hans Roes ej praler Marmorsteen.
Tyft, i Dalen, grov man ham, berinde
Under Rofer hvile, her, hans Been.

3.
Hvile født, i disse kiøle Skygger.
Mange Himlens Venner findes her;
Og hans Siel, nu falige Indbygger,
I et bedrø Liv, alt Kronen bær.

4.
Bær den alt, den lyse Seierskrone,
Skinner alt, som klare Himmelglands,
Ham Jehovah kaldte til sin Throne,
Selv han rakte ham en Palmekrands.

5.
Slum, min Fader! Sødt i derte Svale,
Hvil, nu, fagre! Efter al din Svedt!
Her! Hvor, alt, i disse Skyggedale,
Mangen ædel Himlens Ven fik Fred.

6.
Hviler vel! I Eders stille Giemme?
Ædle! Fromme! Her! Med Eders Ven!
Himlens Fred, i Blomster-Duften, svemme
Over Eders Hvilesteder hen?

